B.17 Kinh Thanh Tịnh

Kinh Trường A-Hàm (VNC PHVN, 2022)

17. KINH THANH TỊNH1 ,t.

Tôi nghe như vây: Một thời, đức Phật cùng với đại chúng một ngàn hai trăm năm mươi vi Tỳ- kheo ngụ trong khu rừng của ưu-bà-tắc Miến-kỳ,2 thuộc nước Ca-duy-la-vệ.3 Bấy giờ, có Sa-di tên là Châu-na4 ở tại Ba-ba,5 sau khi mãn hạ đã đắp y, ôm bát rồi tuần tự du hành đến chỗ Tôn giả A-nan ở trong vườn Miến-kỳ, thuộc nước Ca-duy-la-vệ, cung kính đảnh lễ sát chân Tôn giả rồi đứng sang một bên và bạch rang: -Thưa Tôn giả! Tại thành Ba-ba có vị giáo chủ Ni-kiền-tử6 lâm chung chưa được bao lâu mà trong hàng đệ tử của ông ta đã chia thành hai phái. Họ tranh cãi nhau, măng nhiêc lân nhau, không còn nghĩ gì đên tôn ti trật tự, tìm những khuyết điểm của nhau, ganh đua kiến thức với nhau. Họ bảo: “Chi có ta biết được điều này, còn ngươi thì không biết, điều ta làm là chân chánh, điều ngươi làm không chân chánh, ngươi đặt điều trước ra sau để điều sau ra trước, đảo điên lân lộn, không có phép tăc, điêu ta làm thì tót đẹp, điêu ngươi nói là sai lâm, vậy ngươi có điêu gì nghi ngờ thì nên hỏi ta." Bạch Đại đức A-nan! Bây giờ, những người trong nước Ba-ba vốn là tín đồ của Ni-kiền-tử, khi nghe thấy những sự việc như vậy, họ liền sanh tâm chán nản. Tôn giả A-nan liền nói với Sa-di Châu-na rằng: —Chúng ta càn phải trình việc này lên đức Thế Tôn. Vậy thầy hãy cùng ta đến chỗ đức Thế Tôn để trình bày. Nếu Thế Tôn có dạy bảo điều gì thì chúng ta nên theo đó mà hành trì. Nghe A-nan nói xong, Sa-di Châu-na liền cùng đến chỗ đức Phật, cúi lạy sát chân Ngài rồi đứng sang một bên.

1 Nguyên tác: Thanh tịnh kinh T.01. 0001.17. 0072cl2. Tham chiếu: D. 29, Pāsādikā Sutta Kinh Thanh tịnh; A. 9.7 - IV. 369; A. 9.8 . IV. 371. 2 Miến-kỳ Vedhañña, một gia đình thuộc dòng họ Sâkya. 3 Ca-duy-la-vệ ,Kapilavatthu còn gọi Ca-tỳ-la-vệ ,Ca-tỳ-la . 4 Châu-na Cunda là vị Sa-di học trò của Tôn giả A-nan. Không nên nhầm lẫn với cư sĩ Cunda, người cúng dường đức Phật bữa cơm cuối cùng. 5 Ba-ba ,Pāvā, thủ phủ của bộ tộc Mallā. 6 Nguyên tác: Ni-kiền-tử ,gọi đầy đủ là Nigantha Nātaputta, do vị này là giáo chủ của giáo phai Ni-kiền-tử nên người dịch đã bo sung hai chữ ugiao chủ,, để rõ nghĩa.

744 KINH TRƯỜNG A-HÀM

Thế rồi, Tôn giả A-nan bạch đức Phật: Bạch Thế Tôn! Sau khi an cư kiết hạ ở nước Ba-ba, Sa-di Châu-na đắp y, ôm bát lên đường về đây, đảnh lễ sát chân con và thưa rằng: UỞ nước Ba-ba có vị giáo chủ Ni-kiền-tử mạng chung chưa bao lâu mà hàng đệ tử của ông ta đã chia thành hai phái. Họ tranh cãi, mắng chửi nhau không còn phân biệt trên dưới, đồng thời luôn tìm kiếm những khuyết điểm của nhau, ganh đua kiến thức với nhau. Họ bảo: 'Chỉ có ta biết được điều này, còn ngươi thì không biết, điều ta làm là chân chánh, điều ngươi làm không chân chánh, ngươi đặt điều trước ra sau để điều sau ra trước, đảo điên lẫn lộn, không có phép tắc, điều ta làm thì tốt đẹp, điều ngươi nói là sai lầm, vậy ngươi có điều gì nghi ngờ thì nên hỏi ta.5 Bấy giờ, những người trong nước

Ba-ba vốn là tín đồ của Ni-kiền-tử, khi nghe thấy những sự việc như vậy? họ liền sanh tâm chán nản." [0073a07] Bấy giờ, đức Phật bảo Sa-di Châu-na: Đúng vậy, Châu-na! Những điều phi pháp đó không đáng nghe. Đó là những điều được nói ra không phải do một vị Chánh Đẳng Chánh Giác.7 Giống như một tòa tháp cũ kỹ thì thật khó sửa sang; những người ấy tuy có thầy nhưng đều chấp giữ tà kiến, tuy có pháp nhưng pháp đó không chân chánh, không đáng lãnh thọ vì pháp đó không có khả năng dân đên xuất ly. Đó là những điêu được nói ra không phải do một vị Chánh Đẳng Chánh Giác. Giống như một tòa tháp cũ kỹ thì thật khó sửa sang. Trong so các đệ tử của vị ấy có người không thuận theo pháp đó, nên từ bỏ tà kiến mà thực hành chánh kiến. Này Châu-na, nêu có người đên bảo với các đệ tử ây răng: "Này chư Hiên, pháp của thầy các ông là đúng, nên theo đó mà thực hành, sao lại xả b6?" Nếu đệ tử kia tin lời thì cả hai kẻ đều lầm lạc, thọ tội vô cùng. Vì sao như vậy? Vì những người ấy tuy có pháp nhưng không chân chánh. Này Châu-na! Nếu vị thầy không tà kiến thì pháp đó chân chánh. Nếu khéo léo lắng nghe thì có thể được xuất ly, là lời dạy của bậc Chánh Đẳng Chánh Giác. Ví như tòa tháp còn mới thì việc tô vẽ rất dễ dàng. Tuy nhiên, nếu trong r 9

pháp ây mà các đệ tử không siêng tu tập thì không thê thành tựu, từ bỏ con đường chân chánh8 rồi rơi vào tà kiến. Nếu có người đến nói với các đệ tử đó rằng: "Này chư Hiền, pháp của thầy các ông là chân chánh, nên theo đó mà thực hành, sao lại xả bỏ mà theo tà kiến?" Nêu những đệ tử kia tin theo thì cả hai đều thấy chân chánh, hưởng vô lượng phước. Vì sao như vậy? Vì pháp đó chân chánh. Phật bảo Châu-na: Những người kia tuy có thầy nhưng ôm giữ tà kiến, tuy có pháp nhưng rốt cuộc không chân chánh, không đáng để lãnh thọ, không thể [dẫn đến] xuất ly,

7 Nguyên tác: Tam-da-tam Phật (KSammāsambuddha)'. Đấng Giác Ngộ Viên Mãn. 8 Nguyên tác: Bình đẳng (,samā). Theo ngữ cảnh, chữ "chân ch9nh"(ĨẸ, sammā) đúng hơn. Rất có the vì âm đọc của íísamà," (bình đang) và âm ^samtnẩ" (chân chánh) gan giống nhau nên dích nhầm.

vì những điêu được nói ra không phải do một vị Chánh Đăng Chánh Giác, ví như tòa tháp đổ nát thì không thể tô vẽ. Cũng vậy, nếu các đệ tử kia thực hành theo pháp, thuận theo giáo pháp,9 theo hạnh của thầy, [thì] khởi các tà kiến. Này Châu-na! Nếu có người đến nói với các đệ tử kia rằng: 'Tháp của thầy các ông là chân chánh, điều ông làm là đúng. Nay các ông thực sự nỗ lực chịu kho tu tập như vậy thì có thể ở trong đời này sẽ thành tựu đạo quả.” Nếu các đệ tử tin theo thì cả hai bên đều lầm lỗi, thọ tội vô cùng. Vì sao như vậy? Vì pháp đó không chân chánh. Này Châu-na! Nấu vị thầy không có tà kiến, pháp của vị ấy chân chánh, có thê khéo léo nghe theo, có khả năng [dân đên] xuất ly, là lời dạy của bậc Chánh Đẳng Chánh Giác. Ví như tòa tháp mới xây thì dễ dàng tô vẽ, nay các đệ tử của vị ấy lại có thể thực hành theo pháp, thuận theo giáo pháp, tuần tự tu tập mà phát sanh chánh kiến. Như vậy, nếu có ai đến bảo với những đệ tử đó rằng: "Pháp của thầy các ông là chân chánh, việc làm của các ông là đúng. Nay các ông thực sự nỗ lực chịu khổ tu hành như vậy thì có thể ngay trong đời này mà thành tựu đạo quả.” Nêu các đệ tử kia tin theo thì cả hai đêu thành tựu chánh kiến, được vô lượng

phước. Vì sao như vậy? Vì pháp đó là chân chánh. [0073b09] Này Châu-na, có trường hợp vị Đạo sư xuất hiện ở thế gian khiến cho đệ tử lo âu và cũng có trường hợp vị Đạo sư xuất hiện ở thế gian khiến cho đệ tử idiông lo âu. Này Châu-na! Thế nào là vị Đạo sư xuất hiện ở thế gian khiến cho đệ tử lo âu? Này Châu-na! Khi vi Đạo sư mới xuất hiện ở thế gian, thành đạo chưa bao lâu, tuy pháp của vị ây thanh tịnh, đây đủ Phạm hạnh, nghĩa lý chân thật vi diệu nhưng chưa được truyên bá rộng rãi thì vị Đạo sư lại diệt độ quá sớm, khiên cho các đệ tử chưa kịp nêm được pháp vị, họ sẽ buôn bã và nói: “Bạo sư mới xuât hiện ở thế gian, thành đạo chưa bao lâu, tuy pháp của Ngài đầy đủ? Phạm hạnh thanh tinh, nghĩa lý chân thật vi diệu nhưng chưa được truyền bá rộng rãi thì Đạo sư lại diệt độ quá sớm, khiến cho đệ tử chúng con chưa kịp nếm được pháp vj." Đó là trường hợp vị Đạo sư xuât hiện ở thê gian khiên cho hàng đệ tử lo âu. Thế nào là vi Đạo sư xuất hiện ở thế gian khiến cho hàng đệ tử không lo âu? Có Đạo sư mới xuất hiện ở thế gian, pháp của vị ấy thanh tịnh, đầy đủ Phạm hạnh, nghĩa lý chân thật vi diệu và được truyền bá rộng rãi rồi sau đó vị Đạo sư mới diệt độ, khiến cho các đệ tử đều nếm được pháp vị, nên sẽ không lo buồn và nóiícvxcvầQ5đụ^ỏợ5PPđầQỉ(5âớảãộộCộãã5ờ(Q5ờxcộắộủCịị5à5à5àắâCộớC5Câắảư5ộịớắịị5xý

9 Nguyên tác: Pháp pháp thành tựu dhammanudhammappatipannani. Xem chú thích 13, kinh so 3, tr. 581.

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.